

در تولد تازه چه روی می‌دهد؟ (بخش اول)

یوحنا ۱:۳-۱۰

و شخصی از فریسیان، نيقوديموس نام، از رؤسای يهود بود. او در شب نزد عیسی آمده به وی گفت: «ای استاد، می‌دانیم که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای، زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جز اینکه خدا با وی باشد.» عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» نيقوديموس بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر شده باشد مولود گردد؟ آیا می‌شود که بار دیگر داخل شکم مادر گشته، مولود شود؟» عیسی در جواب گفت: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود. آنچه از جسم مولود شد جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است. عجب مدار که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید. باد هرجا که می‌خواهد می‌وزد و صدای آن را می‌شنوی، لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.» نيقوديموس در جواب وی گفت: «چگونه ممکن است که چنین شود؟» عیسی در جواب وی گفت: «آیا تو معلم اسراییل هستی و این را نمی‌دانی؟»

عیسی در انجیل یوحنا ۳:۳ به نيقوديموس فرمود: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» در این گفتار، او روی سخنش با همه ما بود. نيقوديموس یک مورد خاص نبود. من و شما نیز باید از نو تولد یابیم، در غیر این صورت، ملکوت خدا را نخواهیم دید و ملکوت خدا را ندیدن بدان معنی است که ما رستگار نخواهیم شد و عضو خانواده خدا نخواهیم بود و به بهشت نخواهیم رفت، بلکه راهی جهنم خواهیم شد.

نيقوديموس یکی از فریسیان بود، فریسیان از مذهبی‌ترین سران يهود بودند. عیسی در انجیل متی ۱۵:۲۳ و ۳۳ به فریسیان چنین فرمود: «وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا که بز و بحر را می‌گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا شد، او را دو مرتبه پست‌تر از خود، پسر جهنم می‌سازید . . . ای ماران و ای افعی‌زادگان، چگونه از عذاب جهنم فرار خواهید کرد؟» وقتی از تولد تازه سخن می‌گوییم، بحث ابدیت در میان است. «اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.»

تولد تازه تکان‌دهنده است

پرسش این است: در تولد تازه چه روی می‌دهد؟ پیش از پاسخ به این پرسش، بگذارید به دغدغه اصلی‌ام در خصوص این پیغام اشاره کنم. می‌دانم که این پیغام برای بسیاری از شما تکان‌دهنده خواهند بود، همان‌گونه که سخنان عیسی نیز بارها و بارها برای ما تکان‌دهنده‌اند اگر که آنها را جدی بگیریم. برای این تکان‌دهنده بودن، دست‌کم، سه دلیل وجود دارد:

۱) زیرا وضعیت ما یأس‌آور است

تعلیم عیسی درباره تولد تازه ما را با این واقعیت روبه‌رو می‌سازد که بدون فیضی احیاکننده خدا ما از نظر روحانی و اخلاقی و قانونی در وضعیتی یأس‌آور به سر می‌بریم. پیش از اینکه تولد تازه یابیم، ما همه از نظر روحانی مرده‌ایم. ما از نظر اخلاقی خودخواه و سرکشیم و از نظر قانونی در مقابل شریعت خدا مقصریم و غضب خدا بر ما قرار دارد. وقتی عیسی به ما می‌گوید باید از نو تولد یابیم، یعنی به ما می‌گوید در حال حاضر در وضعیتی وخیم و یأس‌آور به سر می‌بریم و بی‌حس و فاسد و گناهکاریم. اگر آن فیض حیرت‌انگیز در زندگی‌مان عمل نکند، ما دوست نداریم این واقعیتها را درباره خودمان بشنویم. پس این تکان‌دهنده است که عیسی به ما می‌گوید باید از نو تولد یابیم.

۲) زیرا ما نمی‌توانیم باعث تولد تازه گردیم

تعلیم درباره تولد تازه تکان‌دهنده است، زیرا به چیزی اشاره دارد که برایمان انجام می‌شود نه چیزی که خودمان انجام می‌دهیم. انجیل یوحنا ۱:۱۳ بر همین حقیقت تأکید می‌نماید و فرزندان خدا را کسانی می‌داند که «نه از خون و نه از خواهش جسد و نه از خواهش مردم بلکه از خدا تولد یافتند.» پطرس نیز بر همین امر تأکید می‌ورزد: «متبارک باد خدا و پدرِ خداوندِ ما عیسی مسیح که به حسب رحمت عظیم خود ما را از نو تولید نمود» (اول پطرس ۱:۳). ما بانی تولد تازه نیستیم، خدا بانی تولد تازه است. هر کار نیکویی که انجام می‌دهیم ثمره تولد تازه است نه دلیل تولد تازه. این بدان معنا است که تولد تازه یافتن از دست ما خارج است و در کنترل ما نیست. همین واقعیت است که ما را با ناتوانی مان روبه‌رو می‌نماید و نشان می‌دهد که بی‌چون و چرا به کسی خارج از خودمان وابسته هستیم.

این تکان‌دهنده است. به ما گفته می‌شود که اگر تولد تازه نیابیم، ملکوت خدا را نخواهیم دید. به ما گفته می‌شود که خودمان نمی‌توانیم موجب تولد تازه گردیم. این تکان‌دهنده است.

۳) زیرا ما را با آزادی مطلق خدا روبه‌رو می‌سازد

و سومین دلیلی که تعلیم عیسی درباره تولد تازه تکان‌دهنده است این است که ما را با آزادی مطلق خدا روبه‌رو می‌سازد. ما بدون خدا، به لحاظ روحانی، در خودخواهی و سرکشی مرده‌ایم. ما ذاتاً فرزندان غضبیم (افسسیان ۲:۳). طغیان و سرکشی ما آن قدر عمیق است که قادر نیستیم به جلال مسیح در انجیل پی ببریم یا مشتاق آن باشیم (دوم قرنتیان ۴:۴). بنابراین، ما، آری، ما اگر قرار است از نو تولد یابیم، آن تولد تازه در نهایت و بی‌چون و چرا به خدا وابسته است. خدا به خاطر عملکرد جسدِ روحانی ما تصمیم نمی‌گیرد که ما را زنده سازد، بلکه او ما را زنده می‌سازد و آن‌گاه ما به او پاسخ می‌دهیم. این حقیقت برای بیشتر مردم، دست‌کم، در ابتدا تکان‌دهنده است.

امید من: استحکام بخشیدن و نجات یافتن نه فقط تکان دادن

بنابراین، وقتی به این پیغام می‌پردازم، بر این واقفم که تعلیم درباره تولد تازه تا چه اندازه می‌تواند تکان‌دهنده باشد و آه که چقدر می‌خواهم محتاط باشم! من نمی‌خواهم باعث شوم که جانهای لطیف و حساس، بدون هیچ ضرورتی، آشفته گردند. همچنین نمی‌خواهم به آنانی که در زندگی روحانی‌شان از نظر اخلاقی یا مذهبی سرگشته و حیرانند امید کاذب بخرم. احساس می‌کنم گویی این روزها جانهای ابدی را در دستانم گرفته‌ام و در عین حال می‌دانم که در خودم هیچ قدرتی ندارم که بدیشان حیات بخرم. اما خدا قادر است و من بسیار امیدوارم که او آنچه در رساله افسسیان ۲:۴-۵ می‌فرماید به انجام می‌رساند: «لیکن خدا که در رحمانیت دولتمند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.» وقتی مسیح در حقیقتی که اعلام می‌شود تمجید می‌گردد، در آن هنگام، خدا دوست دارد فیض حیات‌بخش خود را تعالی بخشد. این امید من است، اینکه این پیغام فقط تکان‌دهنده نباشد، بلکه استحکام‌بخش و نجات‌بخش باشد.

در تولد تازه چه روی می‌دهد؟

حال، به آن پرسش بازگردیم: در تولد تازه چه روی می‌دهد؟ سعی می‌کنم این پرسش را در سه جمله پاسخ دهم. اکنون، به دو مورد اول می‌پردازم و در پیغام بعدی به مورد سوم. ۱) آنچه در تولد تازه روی می‌دهد برخوردار شدن از مذهب تازه نیست، بلکه بهره‌مند شدن از حیات تازه است؛ ۲) آنچه در تولد تازه روی می‌دهد صرفاً این نیست که تأیید کنید عیسی از عالم بالا آمده است، بلکه حقیقتی از عالم بالا را در خودتان نیز تجربه می‌کنید؛ ۳) آنچه در تولد تازه روی می‌دهد طبیعت گذشته‌تان را تعالی نمی‌بخشد، بلکه طبیعت تازه‌ای در شما به وجود می‌آورد، طبیعتی که همچنان خود شما هستید، ولی طبیعتی آمرزیده و طاهر است. این طبیعت واقعاً تازه است و به دست روح خدا، که در شما ساکن می‌شود، شکل می‌گیرد. هر یک از این موارد را تک به تک بررسی می‌نماییم.

۱) حیات تازه نه مذهب تازه

آنچه در تولد تازه روی می‌دهد برخوردار شدن از مذهب تازه نیست، بلکه بهره‌مند شدن از حیات تازه است. سه آیه اول از انجیل یوحنا فصل ۳ را با هم بخوانیم: «و شخصی از فریسیان، نيقوديموس نام، از رؤسای يهود بود. او در شب نزد عیسی آمده به وی گفت: ای استاد، می‌دانیم که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای، زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جز اینکه خدا با وی باشد. عیسی در جواب او گفت: آمین آمین به تو می‌گویم، اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.»

یوحنا می‌خواهد مطمئن شود که ما بدانیم نيقوديموس یک فریسی و از سران يهود بود. فریسیان سخت‌کوش‌ترین گروه مذهبیان يهودی بودند، حال، عیسی در آیه ۳ به یکی از آنها می‌فرماید: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» حتی در آیه ۷ شخصاً به او می‌فرماید: «باید از سر نو مولود گردی.» پس یکی از نکته‌های یوحنا این است: همه دین و مذهب نيقوديموس، همه مطالعات حیرت‌آورش در مقام یک فریسی، همه نظم و انضباط دادن به خویش و همه شریعتی که رعایت می‌کرد نمی‌توانستند جایگزین نیاز او به تولد تازه گردند. در واقع، همه آن اعمال نیاز به تولد تازه را بدیهی‌تر می‌ساختند.

آنچه نيقوديموس نیاز داشت و آنچه من و شما نیاز داریم مذهب نیست، بلکه حیات است. دلیل اینکه از «تولد تازه» نام برده می‌شود این است که تولد موجب زندگی تازه‌ای است. از یک نظر، البته که نيقوديموس زنده بود، نفس می‌کشید، فکر می‌کرد، احساسات داشت و واکنش نشان می‌داد. او انسان بود و به تصویر خدا آفریده شده بود. اما چنین پیدا است که عیسی او را مرده می‌پنداشت. در نيقوديموس، حیات روحانی وجود نداشت. او از نظر روحانی به دنیا نیامده بود. او به حیات احتیاج داشت نه به فعالیت‌های مذهبی بیشتر یا غیرت مذهبی بیشتر، چرا که او به فراوانی از آنها برخوردار بود.

آیا به یاد می‌آورید که عیسی در انجیل لوقا ۹:۶۰ به آن مردی که می‌خواست پیروی از عیسی را به تأخیر اندازد تا بتواند پدرش را دفن کند چه فرمود؟ «بگذار مردگان مردگان خود را دفن کنند.» این بدان معنا است که عده‌ای از نظر جسمی مرده‌اند و باید دفن گردند و عده‌ای هم از نظر روحانی مرده‌اند و آن مردگان جسمانی را به خاک می‌سپارند. به بیان دیگر، عیسی انسان‌های پیرامونش را به چشم کسانی می‌نگریست که به ظاهر حیات داشتند، اما در اصل مرده بودند. در حکایت عیسی درباره پسر گمشده، پدر می‌گوید: «این پسر من مرده بود، زنده گردید» (لوقا ۱۵:۲۴).

نيقوديموس به مذهب احتیاج نداشت، او به حیات احتیاج داشت، به حیات روحانی. در رویداد تولد تازه، حیاتی به وجود می‌آید که پیش از این وجود نداشت. در تولد تازه، حیات تازه روی می‌دهد و این حیات یک فعالیت مذهبی یا انضباط دادن به خود یا یک تصمیم نیست، بلکه به وجود آمدن حیات است. این اولین طریقی است که می‌توان رویداد تولد تازه را تشریح نمود.

۲) از عالم بالا بودن را تجربه کنیم، نه فقط آن را تأیید نماییم

آنچه در تولد تازه روی می‌دهد این نیست که صرفاً تأیید کنیم که عیسی از عالم بالا آمده است، بلکه باید حقیقتی از عالم بالا را در خودتان نیز تجربه کنید. نيقوديموس در آیه ۲ می‌گوید: «ای استاد، می‌دانیم که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای، زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جز اینکه خدا با وی باشد.» به بیان دیگر، نيقوديموس در عیسی چیزی را می‌دید که واقعاً الهی بود. او اعتراف می‌کرد که عیسی از جانب خدا بود و عیسی اعمال خدا را به‌جای می‌آورد. اما عیسی در پاسخ نمی‌گوید: «کاش، همه در فلسطین می‌توانستند به این حقیقتی که تو درباره من پی برده‌ای پی برند.» او می‌فرماید: «باید از سر نو مولود شوی، در غیر این صورت، ملکوت خدا را نمی‌توانی دید.»

مشاهده عجایب و معجزات و شگفت‌زده شدن از آنها کسی را نجات نمی‌دهد. اینکه تأیید کنیم که چون آن معجزه‌کننده چنین عجایبی را به عمل آورده پس از جانب خدا آمده است کسی را نجات نمی‌بخشد. یکی از خطرات بزرگ عجایب و معجزات این است که شما برای حیرت نمودن از آنها به دلی تازه نیاز ندارید. طبیعت کهنه و سقوط‌کرده انسان نیز می‌تواند از مشاهده عجایب و معجزات حیرت کند. این طبیعت کهنه و سقوط‌کرده مشکلی ندارد که بگوید معجزه‌کننده از جانب خدا آمده است. خود شیطان هم می‌داند که عیسی پسر خدا است و معجزه می‌کند (مرقس ۱:۲۴). خیر، اینکه نیکودیموس عیسی را معجزه‌گری ببیند که از جانب خدا آمده است کلید ورود به ملکوت خدا نیست. «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.»

به عبارت دیگر، موضوع این نیست که صرفاً تأیید کنید که عیسی از عالم بالا آمده است، بلکه باید حقیقتی از عالم بالا را در خودتان نیز تجربه کنید. تولد تازه امری طبیعی نیست، بلکه فراطبیعی و از عالم بالا است و نمی‌تواند با اموری که پیش از این در دنیا وجود داشته‌اند توصیف گردد. آیه ۶ بر فراطبیعی بودن ماهیت تولد تازه تأکید می‌نماید: «آنچه از جسم مولود شد جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.» جسم وجود طبیعی ما است و روح خدا آن شخصیت فراطبیعی و از عالم بالا است که تولد تازه به بار می‌آورد. عیسی دوباره در آیه ۸ می‌فرماید: «باد هر جا که می‌خواهد می‌وزد و صدای آن را می‌شنوی، لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.» روح‌القدس جزئی از این دنیای طبیعی نیست. او فرای طبیعت است. او از عالم بالا است. در واقع، او خدا است. او دلیل مستقیم تولد تازه است.

پس عیسی می‌فرماید که ای نیکودیموس، آنچه در تولد تازه روی می‌دهد صرفاً این نیست که تأیید کنی من از عالم بالا هستم، بلکه باید حقیقتی از عالم بالا را در خودت نیز تجربه کنی. باید از نو مولود شوی، نه به شکلی نمادین و طبیعی بلکه به شکلی ورای طبیعی. خدای روح‌القدس باید بر تو آید و حیات تازه خلق کند.

در پیغام بعدی، به آیه ۵ می‌پردازیم و این را بررسی می‌نماییم که واژگان «آب» و «روح» به چه اشاره دارند؟ و اینکه چگونه ما را یاری می‌رسانند تا رویداد تولد تازه را درک نماییم: «آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.»

عیسی حیات است

اکنون، می‌خواهم به ارتباطی مهم و حیاتی میان تولد تازه به واسطه روح‌القدس و حیات ابدی به واسطه ایمان به عیسی اشاره کنم. آنچه تاکنون بررسی نمودیم این بوده است که رویداد تولد تازه کار روح‌القدس از عالم بالا است که حیاتی را از نظر روحانی به وجود می‌آورد که پیش از این وجود نداشته است. عیسی دوباره در یوحنا ۶:۶۳ می‌فرماید: «روح است که زنده می‌کند و اما از جسد فایده‌ای نیست.»

ولی انجیل یوحنا نکته دیگری را نیز روشن می‌سازد: عیسی آن حیاتی است که روح‌القدس می‌بخشد، یا به عبارتی می‌توانیم بگوییم: آن حیات روحانی که روح‌القدس عطا می‌کند فقط به شرطی عطا می‌کند که انسان به عیسی وصل شود. در پیوند با عیسی است که ما آن حیات روحانی، آن حیاتی را که از عالم بالا است تجربه می‌کنیم. عیسی در یوحنا ۶:۱۴ می‌فرماید: «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس نزد پدر، جز به وسیله من، نمی‌آید.» و در یوحنا ۳۵:۶ می‌فرماید: «من نان حیات هستم.» و در ۳۱:۲۰، یوحنا می‌گوید: «این قدر نوشته شد تا ایمان آورید که عیسی مسیح و پسر خدا است و تا ایمان آورده، به اسم او حیات یابید.»

جدا از عیسی حیاتی وجود ندارد

بنابراین، بدون وصل شدن به عیسی و ایمان به عیسی، حیات روحانی، یعنی حیات ابدی، وجود ندارد. در خصوص رابطه میان تولد تازه و ایمان به عیسی حرف‌های بسیاری داریم، اما فعلاً بگذارید این‌طور بگوییم: در تولد تازه، روح‌القدس ما را در اتحادی زنده به مسیح پیوند

می‌زند. مسیح حیات است. مسیح تاک است که زندگی در آن جریان دارد و ما شاخه‌های آن تاک هستیم (یوحنا ۱۵:۱ به بعد). در رویداد تولد تازه، حیات روحانی تازه‌ای خلق می‌شود که از عالم بالا است و این خلقت از طریق اتحاد با عیسی مسیح صورت می‌گیرد. روح القدس ما را به مسیح وصل می‌کند، ارتباطی مهم و حیاتی با او که راه و راستی و حیات است شکل می‌گیرد. این واقعیت مشهودی است که در تولد تازه روی می‌دهد.

و آن بخشی که به ما مربوط می‌شود، یعنی طریقی که ما آن را تجربه می‌کنیم این است که در دلمان ایمان به عیسی بیدار می‌شود. حیات روحانی و ایمان به عیسی، با هم، به وجود می‌آیند. حیات تازه آن ایمان را ممکن می‌سازد و از آنجا که حیات روحانی همواره ایمان را بیدار می‌کند و خود را در ایمان نمایان می‌سازد، پس، بدون ایمان به عیسی، حیاتی وجود ندارد. از این‌رو، هیچ‌گاه نباید تولد تازه را از ایمان به عیسی جدا دانست. آنچه خدا به انجام می‌رساند این است که ما را در تولد تازه به مسیح پیوند می‌دهد و این کاری است که روح القدس به عمل می‌آورد. آنچه از جانب ما صورت می‌گیرد نیز این است که با ایمان به عیسی این پیوند و اتحاد را تجربه می‌کنیم.

تولد تازه و ایمان به عیسی را هرگز از هم جدا نبینید

توجه کنید که چگونه یوحنا در رسالهٔ اول یوحنا ۵ این دو را کنار هم می‌گذارد: «آنچه از خدا مولود شده است بر دنیا غلبه می‌یابد و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است ایمان ما است.» تولد از خدا کلید پیروزی است، ایمان نیز کلید پیروزی است، زیرا به وسیلهٔ ایمان است که تولد تازه از خدا را تجربه می‌کنیم.

به آنچه یوحنا در اول یوحنا ۵:۱۱-۱۲ می‌گوید توجه کنید: «آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات در پسر او است. آن که پسر را دارد حیات را دارد و آن که پسر خدا را ندارد حیات را نیافته است.» بنابراین، وقتی عیسی می‌فرماید: «روح است که زنده می‌کند و اما از جسد فایده‌ای نیست.» (یوحنا ۶:۶۳) و وقتی می‌فرماید: «باید از روح مولود گردید» تا حیات داشته باشید، منظور این است: در تولد تازه، روح القدس با پیوند دادنمان به عیسی مسیح از طریق ایمان ما را از عالم بالا حیات تازهٔ روحانی می‌بخشد، زیرا که عیسی خود حیات است.

پس هرگز این دو گفتهٔ عیسی در انجیل یوحنا فصل ۳ را از هم جدا نبینید: «اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید» (آیهٔ ۳) و «آن که به پسر ایمان آورده باشد حیات جاودانی دارد» (آیهٔ ۳۶).

جان پای‌پر